

LÉLEK-ZET

A Kecskeméti Evangélikus Gyülekezet hírllevele - 2014/1. szám - Húsvét

KÖZÉPEN KRISZTUS KERESZTJE

Különleges élményt jelentett számomra az az előadás, amelyet az Evangélikus Hittudományi Egyetem hallgatói mutattak be április 13-án templomunkban.

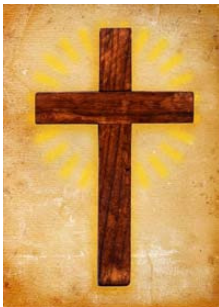
Szép hagyomány egyházunkban, hogy a harmadéves teológusok feldolgozzák Jézus szenvedéstörténetét, és a nagyhéten egy egyházmegyét végigjárva sok gyülekezet-hez közel hozzák a passiót. Idén Bács-Kiskunba látogattak el, és a körutat virágvasárnap délelőtt Kecskeméten kezdték.

A sok megragadó és megdöbbentő jelenet, s mindezek által Jézus szenvedésének és irántunk való szeretetének közelsége, azt hiszem, minden jelenlévőnek adott lelki úttravalót.

Legmélyebben az a kép égett bele a szívembe, ahogy megfeszítik Jézust, majd az üresen maradt kereszt ott áll templomunkban a két középső padosor között. Csak egy fehér ruha-csík lóg rajta, és emlékeztet: itt valami olyan történt, amit szavakkal nem lehet elmondani, s aminek jelentőségét a maga teljességében nem is érti meg az ember.

Ott árválkodik ez a kereszt a passió előadás után még negyed óráig; addig, amíg *dr. Korányi András* lelkész, teológiai tanár ígét hirdet a szószéken:

„Jézus szenvedéstörténete arról szól, hogy hogyan igyekszik segíteni az ember önmagán, és hogy hogyan igyekszik segíteni Jézus az emberen. A kettő között óriási feszültség van. Az ember az erőbe kapaszkodik, és a hatalom biztonságát keresi, Jézus pedig hordozza azt a meggyőződést, hogy az erő nem a hatalomban van, hanem a szeretetben.”

A záróének végén – a szokott módon – az ajtó felé indulunk, hogy kezét fogjunk a gyülekezettel. A kereszt azonban – szokatlan módon – útban van. Ott áll pont közepén. Nem lehet kikerülni. Lehajtott fejfel kell átmenni alatta.

Bennem legbelül valami remeg, ahogy a kereszt alá érek. Tényleg nincs más út, ha célba akarok érní. Csak a megfeszített Krisztuson át.

Jézus keresztjét nem lehet elkerülni.

Hiszen ami a Golgotán történt, miattam és értem történt. Ahogyan ezt Ézsaiás próféta már évszázadokkal az Úr Jézus érkezése előtt megfogalmazta próféciájában:

„Megvetett volt, és emberektől elhagyatott, fájdalmak férfja, betegség ismerője. Eltakar-tuk arcunkat előle, megvetett volt, nem tördtünk vele. Pedig a *mi* betegségeinket viselte, a *mi* fájdalmainkat hordozta. Mi meg azt gondoltuk, hogy Isten csapása sújtotta és kínozza. Pedig a *mi* vétkeink miatt kapott sebeket, bűneink miatt törték össze. Ő bűnhődött, hogy *nekünk* békességünk legyen, az ő sebei árán gyógyultunk meg.” (Ézs 53,3–5)

S ahogy Énekeskönyvünk 198. énekében énekeljük: „Én, én okoztam minden szenvedésed. Bűneim vittek keresztfára téged. Mindazt, mit Jézus eltűrtél helyettem, én érdemeltem.”

Nagypéntek fájdalma akkor jut el hozzám, és húsvét örömhíre akkor szenteli meg ünnepe-met és változtatja meg életemet, ha rádöb-benek: Amit Jézus tett, értem tette...

És érted, drága Testvérem!

Hulej Enikő

LITURGIKUS SZÍNEK ÉS JELKÉPEK

A vízkereszt ünnepe utáni vasárnapok száma kettő-hat, attól függően, hogy mikor van húsvét. Utána következik a *böjteltő* három vasárnapja, *hetvened*, *hatvanad* és *ötvened* vasárnap. Ez utóbbi onnan kapta a nevét, hogy a húsvét előtti ötvenedik napon van. Az előtte lévő két vasárnap elnevezése a tízes számrendszer szerint történt.

Ezen időszakok liturgikus színe a zöld. Az oltárterítő jelképe arra utal, hogy Jézus az igazi szőlőtő, mi pedig a szőlővesszők vagyunk (vö. Jn 15,1–8), továbbá a kalász és a szőlőtő az úrvacsorára és a mennyei kenyérre utal. A szószékterítő jelentése: Jézus Földünk és az egész világmindenség Ura.

A hat *böjti* vasárnap egy-egy bibliai igéből kapta a latin nevét.

Első vasárnap – Invocavit: „Segítségül hív engem...”

Második vasárnap – Reminiscere: „Emlékezzél meg, Uram...”

Harmadik vasárnap – Oculi: „Szemeim az Úrra néznek szüntelen...”

Negyedik vasárnap – Laetare: „Örvendj, Isten népe...”

Ötödik vasárnap – Judica: „Ítélj meg, Istenem...”

Hatodik vasárnap (virágvasárnap) – Palmarum: „Pálmák...” (Jézus jeruzsálemi bevonulása)

Böjtben a bűnbánat liturgikus színe a lila. Az oltárterítőn a Bárány Jézus kereszten hozott áldozatára utal, a szószékterítőn a tövisszorosú pedig a miérettünk hordozott szenvedésére.

Virágvasárnappal kezdődik a *nagyhét*. *Nagycsütörtök* örömmünnep, az úrvacsora szerzetése. Ilyenkor a fehér az öröm, a tisztaság és a mennyei dicsőség színe. A szószékterítőn a XR és AO kettős Krisztus-monogram.

Nagypéntek Jézus keresztre feszítésének

emlékünnepe, *nagyszombat* pedig Jézus eltemetésének napja. A fekete liturgikus szín a halál és gyász színe; Jézus halálára és eltemetésére, továbbá a mi halálunkra is emlékeztet.

Húsvét ünnepe – a legrégebbi keresztyén ünnep – Jézus feltámadására emlékeztet bennünket. Ahogyan egyik szép húsvéti himnuszunkban (*Evangélikus énekeskönyv* 216,4) énekeljük: „Bízatok! Él! Feltámadott! Halálon győzött az élet!” (Itt jegyezzük meg: minden vasárnap a feltámadt, élő Krisztus örömmünnep.)

Húsvét liturgikus színe a *fehér*, a mennyei dicsőség színe. Az oltárterítő Krisztus dicsőségét jelképezi, és arra hív minket, hogy járjunk az Úr világgosságában. A szószékterítőn a keresztest vivő Bárány Jézus győzelmét jelzi.

A *húsvét utáni hat vasárnap* neve a Szentírásból származik.

Első vasárnap – Quasi modo geniti: „Mint most született csecsemők, a tiszta, hamisítatlan tej után vágyakozzatok...” (1Pt 2,2; Károli-fordítás)

Második vasárnap – Misericordia Domini: „Az Úr kegyelmével telve a föld...” (Zsolt 33,5b; Károli-fordítás)

Harmadik vasárnap – Jubilate: „Örvendezz Istennek...” (Zsolt 66,1; Károli-fordítás)

Negyedik vasárnap – Cantate: „Énekeljete az Úrnak...” (Zsolt 98,1)

Ötödik vasárnap – Rogate: „Imádkozzatok...” (Zsolt 66)

A húsvét ünnepe utáni 40. nap a *mennybemenetel ünnepe* (áldozócsütörtöknek is szokták nevezni); ekkor ünnepeljük Jézus Krisztus mennybemenetelét.

Hatodik vasárnap – Exaudi: „Halld meg, Uram, hangomat (Zsolt 7,7; Károli-fordítás)

GONDOLATOK A GYÜLEKEZETVEZETŐI KONFERENCIÁRÓL

Március 7–8-án Bonyhádön Kis János lel­kés­szel részt vettünk a Déli Egyházkerület gyülekezetvezetői konferenciáján, melyet *Eloldani és felvonni...* címmel hirdettek meg. Az eseményről a <http://www.evangelikus.hu/gyulekezetvezetoi-konferencia-bonyhad> weboldalon találhatunk részletes beszámolót, ezért csak néhány gondolatot szeretnék kiemelni a hallottakból.

Tükör által, homályosan

A konferencia igéi alapozását Gáncs Péter püspök végezte „*Már készítem az utat a pusztában, a sivatagban folyókat fakasztok*” (Ézs 43,18–19) alapján. Ezután a résztvevőknek egy önismereti tesztet kellett kitölteniük névtelenül, csak azt feltüntetve, hogy lelkész vagy gyülekezeti tag a válaszadó. Ezt este feldolgozták, és másnap kivetítették, hogy az egyes kérdésekre milyen választ adtak a gyülekezeti tagok, és milyen a lelkészek. Szembeötlő volt, hogy néhány kérdésben igen különböző véleményen volt a két csoport. Érdekes lett volna ennek okáról beszélgetni, akkor talán az álláspontok is közeledhettek volna egymáshoz.

Horgony, evező, vitorla

A konferencia címét elolvastva érdeklődéssel vártam, vajon mit fogunk eloldani és felvonni. A teszt után következett a sejtelmes címmel meghirdetett előadás, melynek vezérgondolata az volt, hogy a gyülekezet hajóján nem evezni kell és nem is a biztos révben lehorgonyozni, hanem felvonni a vitorlát, és hagyni, hogy a szél sodorja/hajtsa a hajót. Szép ez a hasonlat, de bennem egy kérdés merült fel: akkor most dőljek hátra, és várjak a jó szélre? Az előadás egyes részeiből viszont mégis azt az üzenetet lehetett kiolvasni, hogy nem teljesen feleslegesek az evezők.

Vonat

Szóba került a megtérés gondolata is. Püski Lajos, a Debrecen-Nagyterdei Református Egyházközség lelkipásztora, akitől a vitorlás

hajós hasonlat is származott, a következő tantörténettel szemléltette álláspontját:

Ülünk a Budapestről indult vonaton, mi, jóra való, derék emberek, és halljuk, hogy mellettünk hangosan káromkodnak és veszekednek. „Micsoda förtelmes népek ezek!” – nyugtázzuk magunkban, amikor a vonat szelíden zakatolva épp Debrecent hagyja el. Egyszer csak többen összeverekednek. „Milyen visszataszító emberek vannak itt!” – villan át az agyunkon, de aztán beszélgetünk tovább, miközben a vonatból már Nyíregyháza távolodó fényeit látjuk. A békés beszélgetés és monoton zakatolás zaján kívül nem hallatszik semmi. „Milyen jó, hogy mi ilyen jól megértjük egymást!” – gondoljuk. Ekkor egy lövés dördül. A szomszéd fülkében rablás folyik. A vonat megáll. Megérkeztünk. Kijev.

Missziós nap

A missziós napokon általában a gyülekezetek oszlopos tagjai vesznek részt. De akkor hol van itt a misszió? A május 31-i, Orosháza szervezett családi és ifjúsági missziói napot nemcsak a nevében, de kisugárzásában is misszióivá szeretnék tenni. Deák László, a kerület missziói lelkésze mindenkit arra biztatott, hogy hozzon magával olyan testvért, aki még nem elkötelezett Krisztus-követő. A nap rendezvényeinek egy részét kívül akarják vinni a gyülekezet kapuin; a a város főterén könnyűzenei koncertet tartanak, bizonyágtételek hangoznak el és a tervek szerint evangélikus „kirakodóvásár” is lesz.

Eloldani és felvonni

Gáncs Péter püspök úti áldásával és záró gondolataival indultunk haza: „Két dolgot tehát nemcsak tehetünk, hanem tennünk kell. El kell oldanunk a megszokott parthoz hozzákötöző és így tétlenségre kárhozható köteleket, és a szél mozdulásáért imádkozva fel kell vonni a vitorlákat.”

Krett György

MŰVÉSZI BEMUTATKOZÁS

Templomunk nemrég megújult karzatán kedvezőbb feltételek mellett rendezhetünk kiállításokat, mint a lelkési hivatal folyosóján. A tágas térnek és a jobb fényviszonyoknak köszönhetően méltóbb környezetben tudunk bemutatkozási lehetőséget biztosítani a kiállító művészeknek.

A február 9-i istentisztelet után tizenöt művésszel ismerkedhetett meg a közönség. A megjelenteket *Kis János* lelkész köszöntötte. A kiállítást *Székely Gábor* nyitotta meg; a művészettörténész *Chagallra* utalva a művészet sokszínűségéről, összetettségéről beszélt. *Papp Ferenc* előadóművész versselzenével, *Váry Károly* színművész pedig prózai előadással emelte az alkalom hangulatát, ünnepélyességét.

A művészek rendkívül színes, gazdag tárlattal lepték meg az érdeklődőket. A terjedelem szabta korlátok miatt mindegyikükről csak egy-két jellegzetességet szeretnék kiemelni.

Banka Erzsébet festőművész tájfestészetével bilincselte le a nézőt. *Bella Rózsa* Pilinszky-díjas grafikusművész jelképes erejű alkotása, *A szőgyéni Szent Mihály-angyal* esztétikai

élményt jelentett. *Hürkecz Gyöngyi* szobrászművész erőt, intellektust, arányosságot tükröző szobraival jelentkezett. *Ináncsy Géza Tamás* fotóművész érdekfeszítő táj- és szociofotói élményszerűen elgondolkodtatóak voltak. *Kalmár Pál* képzőművész letisztult, nonfiguratív szobrai, képei szintén gondolkodásunk indították el. *Kiss-Máté Etelka*, *Sinkó Andrea* és *Skultéti Árpád* festőművészek a magyar tájfestészet legszebb hagyományait varázsolták elének. *Nagy Otília* festőművész szimbolikus ihletettséggű műveit osztotta meg a közönséggel. *Pintér Anna* festőművész a francia impresszionizmusra emlékeztető alkotással jelent meg. *Rátkai Zsuzsa* képzőművész jelképszerű alkotásai a rejtelmek világába vezettek. *Sitkei András* festőművész szintén jelképszerű alkotásait már sokadszorra csodálhattuk meg. *Tóth Judit* festőművész képei szimbolikáját, rejtélyeit hozta elének. *Szekér Tímea* költő, valamint *Menyhei József* legfrissebb irodalmi alkotásait is kézbe vehettük.

Köszönjük, hogy a művészek eljöttek kö-zénk!

Károlyfalvi József

ÉLTETŐ FORRÁS A PUSZTÁBAN

Március 7-én világszerte sok országban és városban rendezték meg az ökumenikus (női) világimanapot, melynek témája Egyiptom és az éltető víz volt. Kecskeméten, ahol 1998 óta szerepel az ökumenikus programok között az imanap, idén öt gyülekezet részvételével, tizenegy fős csoport szolgálattal valósult meg az alkalom.

A bibliai történetek, egyháztörténeti események színhelyeként is ismert Egyiptomról a legtöbb embernek a Nílus jut eszébe. A lélek szomjúságát Isten ígéjének éltető forrása enyhítheti.

A liturgiában szereplő négy egyiptomi nő által képet kaphattunk, milyen lehetett az

ókorban az élet, és hogy miként élnek ma a falusi és városi asszonyok, valamint a fiatal lányok. Jó apropó volt ez a liturgiai elvárás arra, hogy *Dobrai Lotti* is bekapcsolódjon, aki így foglalta össze utána a tapasztalatait:

„Nagyon örülök, hogy részt vehettem ezen a városunkban másfél évtizedes múltra visszatekintő alkalmon. Nagyszerű érzés volt látni, hogy az asszonyok milyen lelkesedéssel és pontossággal készülnek. Látszott, hogy összeszokott csapatról van szó, és hogy jól érzik magukat ebben a társaságban. Érdekes volt látni, hogy nem volt különbség evangélikus, református között. Mindenki csak az imanapra koncentrált.”

IFJÚSÁGI NAP

Nyáron a Vadkerti-tó partján rendezik meg a Magyarországi Evangélikus Egyház több napos ifjúsági programját, a *Szélrózsa* országos evangélikus ifjúsági találkozót. Ennek előzeteseként március 1-jén egyházközségi ifjúsági napot tartottak Soltvadkerten, melyen a kecskeméti gyülekezetet tíz fiattal képviseltük. Volt, aki kíváncsiságból mondott igent a meghívásra; volt, aki a társaság kedvéért jött el; volt, aki a hétköznapi forgatagából akart kiszabadulni és lelkileg töltekezni, s volt, aki új ismeretségekre vágyott. A nap végén ifjaink azt kérték, vegyünk részt majd a nyári fesztiválon is...

A programok között áhítatok, közös éneklések, workshopok és koncertek szerepeltek, s az ebédszünetben a közeli fagyizóba is átsétálhattunk. Kis beszámolóinkban azokból a programokból adunk visszajelzést a gyülekezet felé, amelyek megragadták a fiatalok tagjait.

„Segítenétek nekem? Megmondaná valaki, hogy hova akarok menni?” – ezzel kezdődött a nyitó áhítat, mely szívhez szóló és lelkileg építő volt. Arra buzdított, hogy találjuk meg céljainkat, és tegyünk meg mindent azok

elérése érdekében, s mindezt az Istennel való kapcsolat elmélyítésében, az igazi kincs megtalálásában is tartjuk fontosnak.

Egyik fiatal testvérünkől szakadt fel a valóság: „Milyen érdekes, hogy ha véletlenül elmegyek templomba, a prédikációban pont arról van szó, ami engem foglalkoztat...”

Különleges élményt jelentett, hogy néhány perc erejéig kipróbálhattuk, milyen kerekesszékekben a világ. Ami azonban nekünk vidám játék volt, az a mozgássérülteknek életre szóló feladat: korlátozott lehetőségek közé szorítva közlekedni, boldogulni az életben.

„A zene mindenkié” – nemcsak vallja, hanem meg is éli ezt a *Parafónia* zenekar, melyben sérült emberek tanáraik segítségével lelkesen, színvonalasan, szívhez szólóan muzsikálnak. Nem véletlen, hogy volt olyan közlőnk, akinek ez a program tetszett a legjobban.

Új ismeretségeket ugyan nem kötöttünk, de a mi közösségünk jobban összekovácsolódott a nap során együtt átélt élmények által, s Istenhez is kicsit közelebb kerültünk.

Gyerekszáj

Hittanverseny után:

- 3 foglalkozásom lesz: lelkész, fogorvos, író...

Hittanórán:

- A bencések jelmondata: Egyél és dolgozzál!
(Helyesen: Imádkozzál és dolgozzál!)

Összefoglalás dolgozat előtt:

- Az éhes szülő nem ad követ a gyerekének...

- Nem a szülő éhes, hanem a gyerek...

(Az ige, amire utalunk: Ugyan ki az közületek, aki ha kenyeret kér a fia, követ ad neki...?)

Program - előzetes

Községi missziói nap Orosházán: máj. 31.

Töspünkösöd: jún. 7.

Konfirmandus tábor Töserdön: jún. 16–20.

Ifjúsági tábor Töserdön: jún. 23–27.

Családi csendeshét Piliscsabán: jún. 30–júl. 5.

Szélrózsa Találkozó Soltvadkerten: júl. 16–20.

Keresse gyülekezetünket

a facebookon is !

Kecskeméti Evangélikus Egyház

EGYÜTT (L)ENNI JÓ!

A Magyarországi Evangélikus Egyház Gyermek- és Ifjúsági Osztálya által szervezett hittanverseny országos fordulóját április 5-én tartották Albertirsán. A mottó így hangzott: Együtt (l)enni jó. A történetek az együttlétről és az asztalközösségről szóltak.

A kecskemétiak a 3–4. és 5–6. osztályosok korosztályában képviselték egyházmegyénket. A kisebbek (*Fülöp Anna, Tihanyi Virág, Vravuska Noémi és Rozmán Endre*) ötödik, a nagyobbak (*Molnár Dóra, Hajkó Ábel, Madár Áron és Szenáky Zoltán*) harmadik helyezést értek el.

Sok élményben volt részünk, s a verseny utáni játékokat (ugrálóvár, arcfestés, kézműves foglalkozás, trambulin) is nagyon élveztük. A versenyzőkön kívül elvittünk magunkkal két kistestvért is, így minden hely foglalt volt az autókban.

A 3–4. osztályosok közül négyen indultunk az Országos Hittanversenyen. Enikő névvel már egy-két hónapja elkezdtünk készülni erre a neves eseményre.

A felkészülés eleinte kicsit döcögösen ment, mivel volt, amikor néhányan nem tudtak megjelenni a csütörtöki alkalmakon. Hat történetet kaptunk, amiket fejből kellett megtanulnunk, mert a versenyen nem szabadott segítséget használnunk. Ezeket az alkalmakon összekovácsolódtunk annyira, hogy amikor a „főpróbára” került sor, nagyon jól tudtunk együtt dolgozni.

A verseny napján izgatottan ébredtünk szerintem mindannyian. Reggel fél tízre értünk a lelkési hivatal elé. Elindultunk, s röpké perceknek tűnő idő alatt ott is voltunk Albertirsán. A helyszínen egy-egy kedves iskolás lány körbevezetett minket, és így megismertük alaposan a verseny helyszínét.

A kezdő áhítat meglepően interaktív volt, sok dalt énekeltünk, amelyek szövegét egy nagy kivetítőn olvashattuk. Az áhítat végén az egyik szervező elmondta, hogy a verseny több állomásos lesz. Megijedtünk, mert úgy

gondoltuk, nagyon nehéz lesz.

A sejtésünk beigazolódtott, ugyanis a verseny végén megállapítottuk, hogy ilyen nehéz próbatétel nem vettünk részt, a feladatok egytől-egyig igazán nehezek voltak.

Az eredményhirdetés előtt koncert volt, a kicsik nagyon jót mulattak. A verseny utáni időt is boldogan töltöttük a nagy játszótéren. Az elért eredmény nem keserített el bennünket, első nekifutásra nagyon jól sikerült, ötödikek lettünk.

Nagyon köszönöm Enikő néninek és János bácsinak a felkészítést és szállítást is. Ezenfelül köszönjük azt is, hogy Dorkát és Gyöngyit is elhozták velünk.

Fülöp Anna Ágnes

Nagyon jó volt! A feladatok ötletesek és játékosak voltak! A legszebb élmény a nevezés volt! Egy tulipánt csináltam!

Már izgatottan vártuk az eredményhirdetést. Nagyon örültünk a 3. helyezésnek! Nagyon örülök, hogy részese lehettem ennek a versenynek!

Molnár Dóra

LÉLEK-ZET - A Kecskeméti Evangélikus Gyülekezet hírlevele - 2014/1. szám - Húsvét

Szerkesztő: Hulej Enikő. Olvasószerkesztő: Zsolczainé Vitális Judit.

Lelkési Hivatal címe: 6000 Kecskemét, Arany János u. 1. Telefon: 76/323-506; mobil: 20/824-3391;
e-mail: janos.kis@lutheran.hu; hulejeniko@gmail.com. Honlap: <http://kecskemethittanverseny.lutheran.hu>

Soli Deo Gloria közhasznú alapítványunk adószáma: 19049498-1-03

Magyarországi Evangélikus Egyház technikai száma: 0035